

det gør ikke saa nøje«. Mon dette uprøvede Vælgerfolk ikke kunde bringe nogle af de strængere Krav til Samfundets hele Ordning, som vi-saa bitterlig trænger til, med ind i Statsstyrelsen?

Den Artikel i forrige Nr. af Kvinden og Samfundet om Kvindestemmeretten i Ny Zeeland gav et klart Billede af, hvad det betyder for et Land, at Kvinderne faar Stemmeret. »Kvinderne har gennem deres større Frihed i høj Grad hævet Samfundets moralske og humane Standpunkt« skriver Artiklens Forfatter. Dette er interessant derved, at det ikke er Forudsigelser om, hvorledes det vil gaa, naar Kvinderne faar Valgretten — nej, det er Erfaringer fra et Land, hvor de har haft den i 15 Aar.

Danmark er et herligt lille Land! En dansk Kvinde blev en Gang adspurgt af en Udlænding, hvorledes det var at leve i Danmark og svarede: »Vi skyder ikke paa vor Konge, vore Embedsmænd er hæder-

lige og vore Skuespillerinder anstændige — saa kan man nok forstaa, at her er godt at leve.«

Det var for en Menneskealder siden — der er et og andet, der tyder paa, at det er ved at blive anderledes. Den sidste Skamplet paa Danmarks Ære vil det tage Tid at afvadske. Vi tvivler ikke paa, at der er hæderlige, fædrelandskærlige Mænd, som vil bruge sine Kræfter til dette Arbejde, og vi Kvinder vil søge at lægge vort Lod i Vægtskaalen ved at holde Idealets Fane højt i vort Hjem.

Men det kan ikke undgaas, at den Tanke paatvinger sig os: hvorlænge kan Mændene undvære vor Hjælp i vort store fælles Hjem: Fædrelandet? Hvor længe skal vi leve under ensidigt Mandsstyre? Naar kommer vi under sandt Mandsstyre, hvor Mand har sin gammelnordiske Betydning: Menneske, d. v. s. Mand og Kvinde!

A. Stampe Feddersen.

Københavns nye Byggelov.

Torsdag d. 1ste Oktober begyndte Dansk Kvindesamfunds Københavnskreds Vinterens Arbejde med Afholdelsen af et Møde i »Grundtvigs Hus« om: »En god Byggelovs Betydning for Kvinden og for Hjemmet« med Dr. med. Poul Hertz som Indleder. Mødet var besøgt indtil Trængsel, men Spørgsmaalet er jo ogsaa af den største Betydning for de københavnske Kvinder og deres fremtidige Hjem. Sagen kan imidlertid ogsaa have Interesse udover København, idet en ny Byggelov for Hovedstaden sikkert vil blive taget til Forbillede for Byggelove og Vedtægter over hele Landet. Og desuden, enhver kan jo havne i København, der er vist allerede altfor mange, der gør det.

I sit indledende Foredrag hævdede Dr. Hertz i alt væsentligt det samme, som han skriver i sin Afhandling »En sund By at

bygge«, som Redaktionen har faaet til sendt og hvoraf følgende er et meget kort Udtog.

Den nugældende Byggelov skriver sig fra 1889 og var i Følge en Udtalelse af nuværende Raadmand Philipsen allerede ved sin Fremkomst forældet. Grundlaget for den var nemlig et Forslag, som Kommunalbestyrelsen havde indsendt til Regeringen allerede i 1878. I 1898 nedsattes et Fællesudvalg angaaende en Revision af Bygningsloven af 1889, og det er Resultatet af dette Fællesudvalgs 10aarige Arbejde og Overvejelser, der nu foreligger, som et Forslag til en ny Byggelov for København.

Det er, som Afhandlingens Titel viser, særlig dette Forslags hygiejniske Bestemmelser, som Dr. Hertz gør til Genstand for sine Undersøgelser, for som han skriver,